

**ποταμός.** Ποταμός, river, Ξενοφάνης 30.4-6 οὔτε ῥοαὶ ποταμῶν ... ἀλλὰ μέγας πόντος γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε καὶ ποταμῶν Ἡράκλειτος 12 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ.

**ποτέ.** Κάποτε, at some time, Ξενοφάνης 7.2 καὶ ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα φασὶν ἐποικτῖραι Μέλισσος 2.4-5 εἰ μὲν γὰρ ἐγένετο, ἀρχὴν ἂν εἶχεν (ἤρξατο γὰρ ἂν ποτε γενόμενον) καὶ τελευτήν (ἐτελεύτησε γὰρ ἂν ποτε γενόμενον) Ἐμπεδοκλῆς 117.1 ἤδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμενῃ κοῦρός τε κόρη τε τ' οἰωνός τε καὶ ἔξαλος ἔλλοπος ἰχθύς. || Ἡράκλειτος 16 τὸ μὴ δυνόν ποτε πῶς ἂν τις λάθοι; Παρμενίδης 8.5-12-20-61 οὐδέ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται ... οὐδέ ποτ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐφήσει πίστιος ἰσχὺς γίγνεσθαι τι παρ' αὐτὸ ... οὐδ' εἴ ποτε μέλλει ἔσεσθαι ... ὥς οὐ μὴ ποτέ τις σε βροτῶν γνώμῃ παρελάσσει Ἐμπεδοκλῆς 16.1 καὶ ἔσσεται, οὐδέ ποτ', οἶον Δημόκριτος 50 ὁ χρημάτων παντελῶς ἦσσαν οὐκ ἂν ποτε εἶη δίκαιος.

**πόσιμον** (ἀντίθ. ἄποτον). Πόσιμο, drinkable, Ἡράκλειτος 61 θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μισρώτατον, ἰχθύσι μὲν πόσιμον καὶ σωτήριον, ἀνθρώποις δὲ ἄποτον καὶ ὀλέθριον.

**ποτιπίπτειν.** Προσπίπτω / προσκρούω, fall upon / strike against, Ἀρχύτας 1.24 τὰ μὲν οὖν ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἴσθασιν.

**πότμος** (συνών. μόρος, θάνατος). Θάνατος, death, Ἐμπεδοκλῆς 9.4 δυσδαίμονα πότμον.

**πούς.** Πόδι, foot, Ξενοφάνης 2.1-17 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροίτο ... οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν ... τοῦνε-κεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἶη Ἐμπεδοκλῆς 29.2 καὶ 134.3 οὐ πόδες, οὐ θοὰ γούνα) 101.2 κέρματα θηρείων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶν ... ἀπέλειπε ποδῶν ἀπαλῇ περὶ ποίῃ Διογένης 6.22-23 τείνουσιν (sc. αἱ φλέβες) εἰς τὴν κνήμην τε καὶ τὸν πόδα καθάπερ καὶ εἰς τὰς χεῖρας. καὶ ἐπὶ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς καθήκουσι Δημόκριτος 228.4-6 οἱ ὀρχησταὶ οἱ ἐς τὰς μαχαίρας